

EL VALLÈS NOU

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Dr. LUIS COMAS BACH
ÚLCERAS DE LAS PIERNAS

Tratamiento electivo, adoptando el procedimiento mas adecuado segun causas, estado de la ulcera (localización, extensión, complicaciones) y particularidades del paciente.

de l'1 a 12 VILLARROEL 3-1ª BARCELONA
(PRÓXIMO A LA RDA. S. ANTONIO)

SE VEN

Máquina a vapor de 3 caballs, estat inmillorable, rombastible: carbó, serradures, llenya, brisa, etc., pot veurers funcionar.

Rahó: JOSEH GESA, S. Ramón.

CARDEDEU

PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR D'ENQUANY

DIA 1

A les 12. — Repic de campanes i tronada a la Plassa de la Constitució.

Tarde, a les 7. — Solemnes completes a l'Esglesia parroquial.

DIA 2

A les 8. — Distribució en les Cases Consistorials, de bonos als pobres i llibretes d'Ahorro als nens nascuts a Granollers, en 1916.

A les 10. — Solemne Ofici en honor de Sant Esteve protomàrtir, amb assistència del Excm. Ajuntament; corrent el sermó a càrrec del eloqüent orador sagrat DR. GAYAS, Canonge de la Catedral de Lleida.

A les 10. — Ball matinal en la societat choral «Amics de L'Unió».

A les 12. — Tronada en la Plassa de la Constitució i Concert.

Tarde, a les 3. — Dança a «L'Unió Lliberal» Concert al Cafè Nou, «Centre Catòlic» i «Amics de L'Unió».

A les 4. — Match de Football, al Camp de Sports, per el «Avenç» de Sant Andreu de Palomar i'l «Granollers Sport Club».

Nit, a les 9. — En la societat choral «La Lira Catalana» se representarán les obres *La Banda de Bastardía* i *Les orelles de don Pau*.

A les 10. — En el «Cassino de Granollers» es posarán en escena les comedies *El amigo Fritz* i *Solico en el mundo*. En el «Centre Catòlic» *El misteri del bosc* i *La campana d'en Lluiset*. En «L'Unió Lliberal» l'òpera del mestre Bizet *Carmen*.

A les 11. — Ball de Rams en el coro «Amics de L'Unió». i Ball en l'Envelat de «L'Alhambra».

DIA 3

A les 10. — Ofici, assistint també l'Excm. Ajuntament i corrent a càrrec del mateix orador sagrat el panegíric de Sant Plàcit.

A les 11. — Concert per l'Orfeo Granollerí en son local de «La Unió Lliberal».

A la mateixa hora. — Dança en «L'Alhambra».

A les 12. — Concert en la Plassa de la Constitució i tronada.

Tarde, a les 3. — Concert en totes les societats.

A la mateixa hora. — Carreres Ciclistes i Pedrestres amb premis en metàl·lic i objectes variis. Punt de sortida: Plassa del Bestiar.

A les 4. — Partit de Football pels primers equips de «Els Neutrats», de Barcelona i del «Granollers S. C.»

A les 5 i mitja. — Ball de Rams, a benefici del Hospital i Assil, en l'envelat de «L'Alhambra»; Balls de Societat en el «Cassino», «Unió Lliberal» i «Amics de l'Unió».

Nit, a les 9. — Castell de Focs artificials en la carretera de Barcelona a Ribas, davant de Ca'n Carlets.

A les 10. — Funció teatral en el «Centre Catòlic» i en «La Lira Catalana», representantse, respectivament, *La mort de l'escolá*, i *La Boja* i *El lliit del capitá*,

A les 11. — Grans balls en les demés societats.

DIA 4

A les 12. — Concert en la Plassa de la Constitució.

Tarde, a les 3. — Concert en totes les societats.

A les 5 i mitja. — Ball de Flors en el «Cassino», a benefici del Hospital i Assil. Balls en l'envelat, «Unió Lliberal» i Coro.

Nit, a les 9. — Representació, en «La Lira Catalana», de *El parricida*, *El senyor de l'americana* i *Mestre Olaguer*.

A les 10. — Es posará en escena, en el teatre del «Cassino de Granollers», l'òpera en cinc actes *Faust*.

A les 11. — Ball de Rams a benefici del Hospital i Assil, en «L'Unió Lliberal». Balls en «L'Alhambra» i «Amics de L'Unió».

DIA 5

Tarde, a les 3. — Concert en el «Cassino», «Unió Lliberal» i «Alhambra».

A les 5 i mitja. — Ball en les mateixes societats.

Nit, a les 10. — Concert extraordinari, en el «Cassino de Granollers», per eminents artistes lírics. Balls en «L'Alhambra» i «La Unió Lliberal».

Tots els dies, tarde i nit, extraordinarias sessions de Cine i Varietés en el saló «Mundial Cine».

Orquestes contractades per aquestes festes:
Unió Filarmònica, en el «Cassino de Granollers».
La Moderna, aumentada, en «L'Unió Lliberal».
La Catalana, aumentada, en «L'Alhambra».
Vilarò, en la societat choral «Amics de L'Unió».
Quintet Simphonia, en el «Centre Catòlic».

ELS FETS DE GIRONA

Amb tot l'ardiment de la nostra ànima, greument ferida per els successos ocorreguts en l'inmortal ciutat, debem fer constar la nostra ferma protesta i confiem amb la plena integritat del digníssim Capità General d'aquesta Regió, per a que no tant solsament sian depurats amb tota llealtat els fets, si que també per a que's fassi la mes estricta justícia.

La nostra sincera protesta per lo ocorregut i la mes ferma adhesió a la valentia que estant demostrant els valents gironins. Per l'honor català esperem les degudes satisfaccions.

Una festa major

Tot son preparatius en el poble, quant s'acosta el jorn de la seva festa; els sastres, les modistes, els sabaters, les impremtes, els cafés, tothom, tothom trevallà, tothom te feina. Totes les cases fant neteja general, doncs han de tindre parents o amics a passar aquells jorns d'alegría.

¡Visca la festa major! criden els nins, ¡Visca! contestan els grans. Tot es joia, tot rubleix d'aquella alegría sana. No vol dir res, l'empolsegament del cervell i'l que's fassi lo mateix de l'any avans i de l'altre i de l'altre, no vol dir res aixó; la qüestió es la festa major, la gran festa ahont hi ha bona fe i cursilería. Els senyors del poble lluheixen, van al teatre i al ball del dematí, prenent vermouh i s'en van a dormir tart; es rihuen dels camperols i no's vehuent ells mateixos ¡quina desgracia son els senyors de fora!

I dels camperols, dels pagesos, que'n direm: gent de bona fe que després de fer alguna hora de camí, han d'aturarse al entrar a vila per a cambiar les espartenyas amb les sabates, i mitj cojgant, ja per les arrugues del mitjó, o el reïnflament dels peus, van de dret al ball per a saltar una polca o un schotis, o rodar un vals, i suhant, suhant molt i rient amb plena satisfacció, del ball que seriosament i que amb el mocador de la balladora per entremitj, han ballat, quant arriba la matinada s'entornan cap a casa, traguentse fora del poble les sabates, que'ls han fet patir d'angunia i que cambian amb les dolses espartenyas i mitj adormits, aixafats del cansanci arriban a la llar ahont corra cuita s'han de canviar la roba

per a donar menjar als porcs, aviar l'aviram i anar a suhar el pá de la familia. ¡Que n'han fet de broma, aquets honrats camperols!

I les autoritais, ¡oh! aixó es lo grós. L'alcalde, el pobre alcalde, que per regla general vol ésser senyor, es fá fer un vestit de la darrera moda, estrena sabates de xarol, es fá posar cosmétic i retallar el bigoti, perque's moda, per res mes, i d'aquesta manera volta'ls carrers, va a presidir els festeijos i desde'l balcó principal, o únic, de la Casa de la Vila, oheix les serenates que li dedican aburrídamment les orquestes, en les que les notes fugen ja del fiscorn, ja del clarinet, ja del violí, per les ensopagades que'ls carregaments de pit, han donat el tant correr i sonar, als pobres instrumentistes.

I que'n fa de goig l'alcalde aquets dies. Cara de satisfacció; vermell com un perdigot, amb traje nou, sabates de xarol, camisa lluhenta del *planxat liberal caducat*, el bastó de *mando* amb les borles suhades, i menjan pollastre a tot *pasto* a casa seva hi prenen café voltat de quatre ignocents forasters, que's miren a l'alcalde coma una cosa grant e insípida, vejenhi a un home satisfet i quina cara no diu res. ¡Qué n'es de maca la festa major!

¡Ah! ¿i el poble? Aquest felíç i alegre; satisfet de les festes per éll organitzades i pagades perque les que l'Ajuntament li ha organitzat, tot han sigut tronades i focs artificials, i amb tot aixó el poble s'aburreix i pensa que aquell Ajuntament i aquell Alcalde, lluheixen amb lo que éll ha pagat i que tant s'els hi endona que hi vagin, com no.

¿I els forasters? S'han aburrit, empró han menjat be.

I acabada la festa major, tot es quietut, aparent, ensopiment i mal humor. Els carrers restan tristos i el poble torna al seu dolç sont.

EL REPART

Desde que s'han repartit les papeletes fixant les cuotes que posan a cada vehí per a cubrir la quantitat del pressupost, se nota una marejada en tots els veins afectats per el repartiment.

Per lo que's veu, el repart no es fet amb igualtat per tots, ja que hi ha classes que no hi figuran per la seva quantía, com cal, empró ni ha d'altres—els petits—que'ls hi carregan casi tot el pes del cupo del repart.

Per altre part, també's queixen els tenders i carnicers perque'ls hi apujan els arbitres de Matadero i segons tenim entés, en us del seu perfecte dret, han fet l'oportú recurs en contra, cosa que creiem molt justa.

També, a més del repart, posan arbitres nous a la llet, gallines i conills i clar está que'ls afectats criden.

¿Vol dirnos el Sr. Alcalde si aquest repart está ajustat a la llei i si hi contribueixen tots els veins per igual amb arreglo a les utilitats que cada un te?

Permetins el Sr. Alcalde que nosaltres ho duptem, perque ja'ns fem càrrec que V. no carregarà a n'aquells que en cert día els hi va dir que no paguessin.

Per altre part, també ens fem càrrec de la seva situació, ja que no pot rectificarse de la seva propaganda passada, perque aixó li reportaría un descrédit devant dels que aleshores tan su varen empapá, i com els pressupostos s'han de cubrir no hi ha altre remei que apretar fort als d'abaix.

Nosaltres entenem, a mes de reconeixer la situació difícil de l'Alcalde, que tot aixó no es mes que un disbarat, i com va tot contra'l d'abaix, clar está que tothom crida perque aixó sembla que no es mes que alló de fer i desfer.

Creiem que s'ha de pagar, pero també creiem que cada hu ha de pagar per lo que te en veritat, i com no es aixís, entenem que aquest repart no es mes que un despropósit i no hi ha altre remei que anularlo i ferlo de nou com cal. Si no's fá aixís, tothom cridarà, la majoría no pagarán perque entendrán, amb raó, que no han de pagar i s'armará molta discussió i ¿com acabarà? ¿Quín te la culpa? ¿Quí ha predicat el no pagueu? No es molt difícil preveurer com acabarà; lo que no sabem veurer es com s'en sortirá el Sr. Alcalde d'aquest desgavell.

Res, el refrán ja diu, les burles fan com les professons que tornan d'allá on surten.

V.

Divagant

(Acabament)

El principi de las Nacionalitats, en que's funda el nacionalisme tal com l'entenen nosaltres, no's basa en que en el passat existissin tals o quals Nacions que avuy no existeixen com a tals, encar que indubtablement contribueixi aqueixa existencia remota, viva avui encara per l'història de les mateixes, a enrobustir dit principi i ser un de sos principals i mes sólits arguments, perque els pobles que com a tals han sigut, guarden mes poderosament que'ls demás lo que constitueix els múltiples símbols de les races.

Mes, com ja he dit, no es aquest el to-nament d'aquell principi, no; la base, el perquè d'el mateix, es la forma en que la Naturalesa ha separat a l'humanitat, fent aquest tot un sens fi de parts que si espiritualment tenen (encar que amb diferents caràcters) les mateixes passions i les mateixes virtuts, son molt diferents moral i físicament, per les diferents acepcions del pensament que d'una mateixa cosa tenen, pe'ls medis que parlant i escribint emplean per expressar aquest

pensament, per les diferents maneres de viurer forjades durant segles de vida, la ment i el cor de cada una d'aquestes parts es diferencian totalment cada una d'elles de les demés.

Es molt natural que donada la manera tant activa de viurer en els temps actuals i considerant que's totalment impossible a qualsevol individu o col·lectivitat sots-treure a les relacions tant fortament lligades entre sí de tots els pobles de la terra, es una heretjia impossible el dir que una nació pe'l sol fet de serho, deu viurer apartada de les demés, pero aixó nosaltres ni ho diem, ni ho volem.

Lo que nosaltres desitjem, lo que constitueix el nostre ideal, es sencillament refermar lo que ha fet la Naturalesa, ella ha poblat la terra de parts diferents que guardan entre sí, en son valor intrinsec com principal relació la de perteneixer totes a la raça humana i nosaltres voldríam que cada una d'aquestes parts, es governés per sí sola, que gosés de plena llibertat per fer sa voluntat, sempre dintre el respecte degut als demés que tant col·lectiva com individualment, es el fonament de la verdadera llibertat.

I aquí, entra a mon entendre, el fer comparacions amb altres ideals, amb el socialisme principalment ja que amb aquest hem comensat a compararlo, i treure totes les conseqüències que crec naturals derivacions de la consecució de nostres ideals.

El socialisme te el defecte de considerar al mon com un vast camp de producció, i a l'humanitat com a una màquina; no's preocupa mes que de lo material, i encar que'l fi perseguit es molt hermós, es impossible pe'l camí que ell marca, porque desprecia massa la part moral (la mes important a mon entendre) de les coses i de les persones; el nacionalisme no, busca precisament la seva forsa en aquesta part moral, forja la seva existencia en aquells llaços ètnics que conviuen en tots els homes fills d'una mateixa terra, que s'entenen empleant els mots que s'han usat sempre en ella, que tenen les mateixes costums, que senten les mateixes tradicions trasmetentlas de pares a fills a través del intrincat laberinte de l'història, que senten igualment unes necessitats, i que inconscientment s'agropen tots al redós d'una ensenya al aproparse un perill comú.

Una volta constituits ja'ls pobles en eixa forma, enlairant la pensa de tots els homes per medi de l'educació vers un ideal net d'idees de dominació, tenint cada poble el govern mes adequat a sa manera de ser, regintse per lleis fetes per sí mateix amb la testa lliure de dogals, no fora mes fácil arribar a la consecució del ideal eternament perseguit per tots els innovadors, per tots els apostols, de fer de l'humanitat una sola família (deixant a part altres aspectes i no mirant

mes que a la constitució política) regida per un sol cap, ja que allavors tots els homes foren lliures individualment porque col·lectivament també ho foren?

Dirás que's cometerien un sens fi d'arbitrarietats al marcar las fites dels pobles, pero no es molt mes arbitraria la manera actual de senyalarles? que el régim actual es dona el cas xocant de que una terra conquistada es considerada y governada amb las lleis que regeixen al vencedor (es lo menos que passa); de que hi ha porcions de terra que en etern moviment d'equilibrista, per guerres o per tractats, pero sempre per medis arbitraris y sense consultar la seva voluntat, passen de ma en ma, obligats per gent que no saben qui son, y per donarten un exemple, els alsacians han sigut alemanys, despres francesos, altra volta alemanys y ningú pot dir lo que potser serán no fora molt llogic que habesin sigut sempre alsacians? ¿es que una guerra o un tractat modifiquen la naturalesa y las tradicions d'un poble? exemples aixís son a milers.

Ilusiones? Quimeras? Utopies? No'ns arredra lo que diguin, tota idea renovadora ha sentit sempre eixa paraula y ha tingut també martres; el mon estaria en estat salvatge a no haver existit utopies que'l temps ha convertit en realitats, en son camí quedan ja endarrera moltes coses que un jorn foren considerades tal's y avuy somriem no comprenent al veurelas tant endarrera nostre, com podien ser anomenades aixís.

I digas ¿creus encara que faig com els crancs?

JOAN CARRERAS.

Crònica de la Comarca

Mollet

Per magranes a Valencia,
per noies maques Falset,
per cireres Sant Climent
i per denúncies Mollet.

Si senyors, tal com sona; doncs, de seguir com fins are, aviat, en una forma o altre, hauria sigut perseguit o denunciat tothom qui tingui la sort de no pensar com *ells* o com *ell*.

Per recreo de nostres llegidors, copiarem lo mes substancials d'una de les últimes denúncies formulades que ja vos dic que n'hi ha per *sucar-hi cadiras*,

Allá va que trona.

«Exmo. Sr.:

D. Jaime Fabregat, Pbro. Cura parroco de Mollet, provincia de Barcelona a V. E. con el debido respeto expone:

Que, al lado de la Iglesia parroquial hay un corral de cerdos, cuyo dueño es el colono de la casa denominada «Falguera» propiedad del cacique y socio de La Lliga, Federico Ros.

El corral de referencia no está al interior de la casa, sino fuera, cuyas paredes y puerta de acero miran a la plazuela de la iglesia, y no solo eso, sino que el porquero se permite el lujo de pasear todas las mañanas, los animales inmundos por la plaza, dándose el caso que alguna vez han entrado en la misma iglesia.

Tal abuso Exmo. Sr. no cabe sino en un pueblo como ese que... etc., etc.,

Les principals afirmacions dels párrafos según i tercer foren una grand veritat sinó resultés... tot lo contrari.

Al lado de la Iglesia no hi ha cap corral, sinó, una casa antigua de pagés, i el corralet de referencia está al lloc oposat de la esglesia, tocant la casa de pagés per l'altre costat i fent cantonada a carrer distint del de la esglesia, de manera que; hi ha una *casa de pagés* grant de per mitj.

¡Que, la casa denominada «Falguera» es propiedad del cacique y socio de La Lliga Federico Ros?...

¡Verge Santíssima! ¡Aparte-hu les criatures!!

Que no era *cacique* i *socio* de La Lliga el senyor Ros quant V. volia erigir-li un monument i valent-se d'aquesta amistat sollicitava del ex-diputat Sr. Girona i del actual Sr. Plaja li fos a V. concedida *nada menos* qu'una canongia?

¡Memoria Sr. Rector, memoria!

Nosaltres creiem que per a esser *cacic* era precis disfrutar, quasi lliurement, del apoi dels governants i, ¿com pot exercir de *cacic* el Sr. Ros si mentres V apoiava la candidatura oficial en la persona del Sr. Boét, el Sr. Ros, mes conseqüent, patrocinava la d'oposició, o siga, la del regionalista Sr. Plaja?

Sr. Rector: Diguem errada i considarem quants i quants anys V. ha fet el caldo gros a n'aquesta *mena* de *cacic*....

Conféssissen depressa o que torni venir el *Padre Pío* a fer demanar perdó.

Diu en el párrafo tercer de la comentada denuncia i referintse al corralet: «...cuyas paredes y puerta de acero miran a la plazuela de la iglesia...»

Aixó no es veritat.

A mes de que d'una porta a l'altre hi ha un espai d'uns trenta metres en línia recta, la porta del corralet no es d'acer sino de fusta i desde un portal no, s pot veure l'altre per estar el corralet uns deu metres enfonset, no están, per lo tant, l'una fatxada enfront d'altre com podria despenders de la lectura de la denuncia.

El corresponsal, recorda que quant anava a estudi, el senyor mestre li deia que per cada mentideta hi han set anys de purgatori.

Pot ser si que, quatre o cinc anys atrás, quant el Sr. Rector s'honorava amb l'amistat del Sr. Ros, els porcs de can Falguera no varen fer gaire bondat i varen anar a fer-li una visita..... pero, ¿veu? a nostre entendre era allavors que, en tot cas, havia de presentar la denuncia porque, ja ho diu el ditxo: «com mes amics mes clars i, are, tothom pot pensar si la denuncia es apassionada i com que nosaltres venim obligats a donar exemple!...

No sabem si'l *poderós* argument esgrimit pel Sr. Rector, denunciant al Sr. Ros com a *socio* de La Lliga, podrá influir en l'ànim del Sr. Governador per a que sien molestats els porcs de can Falguera pero, si debem suposar que aixó serán mèrits que se li tindran en compte i, quasi ja pot estar segur el Sr. Rector de que pescará la somniada canongia

Fem punt final i deixem estar aquest graciós assumpte dels porcs porque, tot plegat, aviat resultaria *una porqueria*.

ALCALDÍA

COMISIÓN DE FESTEJOS

Para conocimiento del público se detallan los siguientes actos y funciones celebraderos en esta Fiesta Mayor.

Conciertos: Tendrán efecto en los siguientes sitios a las 12 mañana.

Día 2.—Plaza Constitución por la Orquesta «La Catalana».

Día 3.— Id. id. » » » «Vilaró».

Día 4.— Id. Verdaguer » » » «La Moderna».

Día 5.— Id. Corona » » » «Unión Filarmónica».

Entrega de libretas pensión vejez.

Se efectuará el día 4 a las once mañana en el toldado de «La Alhambra» a todos los nacidos en esta villa en 1915.

Carrera de cintas.

Tendrá lugar el día 5 a las cuatro tarde en la calle de Sta Elisabet, concediéndose premios.

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyns
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de peses per a Automòbils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Aixarops i Horxates
(Tònic refrescants)

H I M P A N I L L A

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representant únic amb diposit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA
— DE —
PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

¡Si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

BOTIGA NOVA

Anselm Clavé 36. — GRANOLLERS

Grans i variats assortits en

PERFUMERIA

MERCERIA

POSTALS

Vistes de Granollers a 5 céntims.

OBJECTES D'ESCRITORI

No compreu sens avants visitar aquesta casa.

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

D. Manuel Esquius Anguera

Metge dels Hospitals de Barcelona

S'ha encarregat de la visita del

Dr. CAMPS

Carrer Sta. Esperanza, 12.

GRANOLLERS

Consulta de 11 a 1

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS **Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, pequeria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE JAUME JOSEPH

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i varias tintas.